

eneste Veie baade til Kirke, Mølle og Kjøbstad, er det dog endnu ikke lykkedes dem at faae den optagen paa Regulativet, og disse Beboere ere dog ikke tjente med at befare en Veie, som aldrig bliver underlastet nogen Vedligeholdelse. Nu har den høitærede Indenrigsminister rigtignok sagt, at der var nogle Veie, som hverken kunde kaldes offentlige eller private, men hvad skal man saa kalde dem? Skal man, saaledes som det ærede Mindretal, kalde dem Alfarsveie? Det vil dog alligevel være nødvendigt, at de blive underkastede Polititilsyn, som den ærede Rigsdagsmand for Solbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) udtalte, men hvorledes man skal faae dette Polititilsyn, har den ærede Rigsdagsmand rigtignok ikke sagt. Derksom den høitærede Indenrigsminister vilde udtale, at han saae sig opfordret til at fremkomme med et Forslag om Slandsættelsen og Vedligeholdelsen af disse Veie, som hverken kunne kaldes offentlige eller private, vilde jeg deri finde en Grund til at stemme mod det Forslag, der er stillet af Udvalgets Fleertal, eller ogsaa kunde maaskee Udvalget finde sig bespøiet til at tage Forslaget tilbage; men dersom den høitærede Indenrigsminister ikke finder sig bespøiet til at give et saadant Tilfagn, saa vil jeg stemme for Fleertallets Forslag og opfordre andre ærede Medlemmer til at gjøre det samme, idet jeg, efter den Erfaring, jeg har, maa være af den Formening, at dette Slags Veie trænge langt haardere til en lovmæssig Ordning end de saakaldte private Veie. Det forekommer mig nemlig, at det, hvor enkelte Beboere ere ubelukkende berettigede til en Veie, dog skulde være underligt, om de ikke skulde kunne komme tilrette om at vedligeholde Veien til den Smule Kjørsel, hvortil de bruge den.

Qvistgaard: Jeg kan fuldkommen slutte mig til, hvad den ærede sidste Taler hittede. Jeg er kommen her i Thinget med den Overbevisning, at jeg maatte slutte mig til det Forslag, som er fremkommet fra Udvalgets Majoritet, thi jeg kjender godt den Trang, der, idet-

mindste i den Egn, hvor jeg hører hjemme, virkelig er til at faae en Ordning af det Slags Veie ligesaavel som det Slags, Udcastet indeholder. Jeg erkjender, at dersom det fra Majoriteten fremkomne Forslag vedtages og oplyses til Lov, vil den berøre to Slags private Veie, som jeg nu maa kalde dem, hvoraf den ene Deel af og til bliver offentlig benyttet, og den anden Deel er til ubelukkende privat Brug, og det er navnlig det førstnævnte Slags Veie, der i Reglen ere usafarbare og farlige for den offentlige Afbenyttelse og ikke have saa stor Betydning, at Communen fornøstigtvis vil optage dem paa Regulativet som offentlige Veie, da den saa maatte anvende forholdsvis for meget paa saadanne Veie, hvilke derhos maatte undergives Politimesterens Tilsyn, og Udførelsen af det meget Arbejde, som derved vilde blive nødvendigt, vilde som oftest da blive altfor byrdefuldt, især for de fattige, udstrakte Communer. Men naar Arbejdet og Tilsynet, saaledes som det er foreslaaet i Majoritetens Forslag her, blive af mere local Natur, og det navnlig kun skal være et Tilsyn fra Communalbestyrelsens Side, troer jeg virkelig, at der derved bliver tilveiebragt et stort Gode ved Optagelsen af disse Veie, — efter mit fulde Kjendskab til Forholdene kan jeg ikke forstaae det anderledes end, at det er af meget praktisk Betydning, at disse private Veie kunne komme under Communalbestyrelsens Omraade og Tilsyn, — og derved bringes i paalideligere farbar Stand for den almindelige Færdsel. Jeg anerkjender og påafskjønner Gavnligheden for de private Beboere af det, som Lovudcastet indeholder, men naar den høitærede Indenrigsminister kunde og vilde gaae ind paa Udvalgets Forslag, tør jeg bestemt påafstaae, at der da ved Loven opnaaes et mere end dobbelt Gode, som der i høi Maade er Trang til. Jeg kan derfor ikke Andet end stemme for Majoritetens Forslag, medmindre det skulde vise sig, at der fra Regjeringsens Side blev gjort saadan Modstand derimod, at Loven derved vilde aldeles bortfalde, thi jeg indseer vel, at der er et Gode